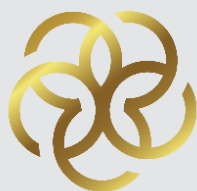

Oriental Business
and Innovation Center
Budapest Business School

ZÁRÓBESZÁMOLÓ

Krizsán Dávid

Készült a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC) hallgatói mobilitási programjának keretében

2018/2019 tavaszi félév

Záróbeszámoló

Krizsán Dávid

Vállalkozásfejlesztés mesterszak, Pénzügyi és Számviteli Kar

Bevezetés

Vállalkozásfejlesztés mesterszakos hallgatóként jelentkeztem a kínai Xi'an International University-re, a KÜAK jóvoltából. A kiutazás előtt Kína számomra már egy 5-6 éves álom volt, így nem is volt kérdéses, hogy megpályázom a lehetőséget, mikor láttam a felhívást. A pályázatot magamnak kellett megcsinálnom, és mindent leegyeztetnem a kínai egyetem vezetőségével. Szerencsére elnyertem a szimpátiájukat, és miután megkaptam tőlük a behívó nyilatkozatot a 2018/2019-es tanév második félévére, már jelentkeztem is a KÜAK ösztöndíjra, melyet szintén sikerült elnyernem. A kinttartózkodás ideje alatt nagyon sokat tanultam a kínai kultúráról, mentalitásról, magáról a kínai nyelvről, és szabadidőmben rengeteg helyre sikerült eljutnom.

Egyetem és tanulmányok

A Xi'an International University egy kínai magánegyetem, amely jókora tőkével rendelkezik, és hatalmas infrastrukturális fejlődésen megy keresztül. A nevével ellentétben azonban koránt sem annyira nemzetközi, mint azt elsőre vártam. A félév során csupán 3 külföldi tanárral, koreai diákokkal, illetve egy maroknyi külföldi hallgatóval találkoztam Európából, javarészt Belgiumból. Az elején ez kissé meg is lepett, és magányosnak is éreztem magam. Azonban ez természetesen hamar jobbra fordult, hiszen a külföldiek ugyan kicsi, de összetartó közösséget alkotnak.

Kínában tartózkodásom első napját már a kampusz felfedezésével töltöttem, ahol egyik meglepetés a másik után várt. A kampusz valami hihetetlen... A tanítási épületek mellett a komplexum rendelkezik egy hatalmas tóval, amely egy ráépült hídlabirintuson be is sétálható. A tavon csónakázni is lehet, illetve egy jókora

területen tavirózsák is nyílnak nyár elejétől. Ezt követően fedeztem fel a tóparton található kulturális központot, amely egyszerre oktatóközpontként is üzemel. Itt a félév során volt szerencsém kipróbálni a GuQin-t, amely egy tradicionális kínai pengetős hangszer, megtanulnom a XiangQi-t (kínai sakkot), illetve elsajátítani a ShuFa-t, azaz kínai kalligráfiát. Nagyjából 5-6 foglalkozáson vettem részt, és minden alkalommal egyre ügyesebben bántam az ecsettel. A kínai kalligráfia egy meglehetősen addiktív elfoglaltság, ugyanis mikor az ember kezd ráérezni, lassacskán kialakul a saját stílusa is, és nagyon élvezetes tud lenni, mikor egyre bonyolultabb karaktereket vagyunk képesek leírni. Megjegyezném itt, hogy a kalligráfia a kínai emberek egyik legfőbb hobbija is. Parkokban, közösségi tereken nem ritka olyan idős emberekbe botlani, akik egy hatalmas vizes ecsettel festegetik a karaktereket a kövezetre, vagy aszfaltra. Az egyik első, és egyben legkedvesebb interakcióm egy kínai idős bácsival volt, aki egy közeli parkban, a tóba mártogatta seprűszerű hatalmas ecsetjét, majd a padlóra festette a karaktereket. Mikor észrevette, hogy nagyon figyelem festés közben, oda hívott magához beszélgetni. Ugyan ekkor még nem volt túl erős a kínai nyelvtudásom, el tudtam neki mondani, hogy hogyan hívnak, és honnan jöttem. Az idős bácsi ennek annyira megörült, hogy nagyot mártott a tóba, és a következőt festette a padlóra: 大卫 匈牙利 (DaWei XiongYaLi – Dávid, Magyarországról). Mondanom sem kell, hogy ennek meg én örültem nagyon :)

A kis elkalandozás után visszatérve a kampuszhoz... A sport egy központi téma az egyetemen. Egy gumi futópályával körülvett műfüves futballpálya mellett az udvaron van kb. 10-12 kosárlabda pálya, 6-8 teniszpálya, kb. 10-12 tollaslabda pálya, kb. 15-20 pingpongasztal. És ha ez mind nem elég, ezek használata mindenki számára teljesen ingyenes. A futballpálya nem mellesleg közvetlenül a nemzetközi tanulók szállásával szemben van, azaz kb. 10 méterre, az út másik oldalán, a felsorolt pályák pedig mind a futballpálya mellett, így kb. az összes szabadtéri sportlehetőség 100-120 méteren belül van a szállástól. Én leginkább a konditerembe jártam, ami viszont fizetős volt. Ez a fedett sportcsarnokban található, amely magába foglal még 10 tollaslabda pályát, egy uszodát, egy hatalmas kosárlabda csarnokot, és ez is kb. 80 méterre van csupán a szállástól.

A kampuszon megtalálható 3 nagy kázin, darabjában kb. 30-40 kisebb étkezéével, így az étkezés könnyen megoldható. Azonban itt kizárólag kínai ételeket találni. Az én saját kedvencem a RoJiaMo (ősí kínai disznóhúsos szendvics), illetve a BiangBiangMian (paradicsomos-tojásos-disznóhúsos vastagtészta) voltak, mindkettő kifejezetten Shaanxi-Xian-i specialitás. Ha ezt meguntuk, bementünk a városba vacsorázni valamilyen más jellegű ételt. Nagyjából 10-15 perc sétára van a kampusztól egy metrómegálló, ahonnan a város szinte bármely pontjába el lehet jutni egy órán belül (megjegyzem, ez egy 10 milliós város). A buszos közlekedés is nagyon jól fejlett és szuper olcsó volt. Buszos utazásonként 60-120 forintnyi jüant kellett fizetni.

Ami az oktatást illeti, egy kicsit már kettős élmények fogadtak. Az egyetemen többször éreztem a fejetlenséget, és a rossz szervezést. Az angol oktatás nagyon nehézkesen zajlott, ugyanis a kínai diákok csupán töredéke volt képes a legalapvetőbb angol nyelvű társalgásra. Ennek eredményeképp az angol tanórák a legkevésbé sem voltak zökkenőmentesnek nevezhetőek. A másik magyar hallgatóval, Eszterrel részt vettünk a kínai nyelvórákon is, melyek már sokkal gördülékenyebbek voltak, és ezzel nagyon is elégedett voltam. A mi kezdő csoportunkban csak 3-an voltunk (Eszter, egy koreai fiú, és én), így sok figyelem összpontosult ránk a tanárok felől. Gyorsan haladtunk, gyorsan fejlődünk, minden segítséget megkaptunk. A szemeszterzáró vizsgára nekem egy erős A2-es alapszintet sikerült is elérnem, nem teljes 4 hónap alatt. Mivel a nulláról indultunk Eszterrel, nagy sikernek könyveltük el a féléves eredményeinket.

Szállás

A szállás a kampuszon található hotelben volt biztosítva. A körülmények sajnos hagytak némi kivetni valót maguk után. Én egy ablak nélküli apró szobában laktam, amely egy aprócska fürdőszobával rendelkezett. Megérkezésemkor a szoba koszos volt, és víz sem volt (ez sajnos hetente visszatérő probléma volt). Se konyhám, se hűtőm nem volt, így az étkezést a legtöbbször a kázinokban és a kampuszon kívül oldottam meg. A személyzet emellett reggel 6-tól este 10-ig ordibált a folyosókon,

többszöri veszekedés ellenére is. Azt hiszem, a szállás volt a kinti 4 hónapom leggyengébb láncszeme.

Kulturális sokk – saját élmények

A tanulmányok mellett sok minden mással is találkozok az ember, mikor egy távoli országban töltök el hónapokat. Mivel ez egy élménybeszámoló, hallgató társaimnak kedvcsinálásképp (amennyiben olvassák ezt a beszámolót) szeretnék megemlíteni pár vicces és érdekes élményemet, ami Kínában ért.

A kiutazás előtt mindenki arra figyelmeztetett, hogy a kínaiak mogorvák, nem kedves emberek, úgyhogy legyek erre felkészülve. Ennél azonban nem is tévedhetek volna nagyobbat az ismerőseim... A kínai emberek hihetetlen érdeklődőek a külföldiek iránt, előzékenyek és kedvesek voltak velem minden egyes alkalommal. 4 hónap alatt semmilyen rossz élmény nem ért az utcákon se nappal, se éjszaka. Nagyon sokan jöttek oda hozzám az utcán, valaki angolul, valaki kínaiul igyekezett kérni egy közös szelfit. Mivel szinte soha nem álltam ellen, megszámlálhatatlan számú fénykép keringhet rólam a kínai éterben. Pláne, hogy sokan buktak le (és valószínűleg még sokkal többen nem) „kandikamerás” fényképek készítése közben :)

Meglepő volt számomra, hogy mennyire tiszta és rendezett minden. A városi utcák makulátlanok, egy cigaretta csikket nem lehet találni sehol, tiszták a parkok, frissen vágottak a fű és a bokrok, makulátlanok a tömegközlekedési eszközök. A szemetet nagyon gyakran szedik össze és az utcákat fertőtlenítő autók is járnak. Sokan tudják azonban, hogy az idős kínai emberek köpködnek az utcán. Nos, ez így is van... Azonban ha bele gondolunk, hogy Budapesten minden négyzetméteren valami gusztustalanságba botlunk a járdán (a rágógumi tengertől kezdve a biológia szükségletek végtermékéig), a kínai városok nyomába nem érünk tisztaság és rendezettség terén.

Szabadidőmben mást sem csináltam, mint utaztam és utaztam. 4 hónap alatt sikerült bejárnom egy jelentős részét az országnak, és szinte mindenhol eszméletlen

kalandokba csöppentem. Sanghaj városára a világ legmagasabb kilátójából néztem le. A Shaolin templomnál a kung-fu tanoncok közvetlen közelében töltöttem pár napot, és meditáltam egyet a hegy tetején, ahol maga Bódhidarma, a zen buddhizmus megalkotója is meditált, megállás nélkül 9 évig. Chengduban a világ legtündéribb élőlényeit néztem meg, a pandákat. A park annyira elvarázsolt, hogy étlen-szomjan voltam bent 9 órát (gyakorlatilag úgy tessékelték ki záráskor). Lijiang városában egy fotós csapathoz verődve fényképeztük be az várost, ahol majdnem a fényképezőmet hagytam el 2-szer. Daliban a legnagyobb izraeli társaságba csöppentem, és együtt fedeztük fel a látványosságokat. Az óriás Buddhától hazafelé a szakadó esőben a legutolsó vonaton a legutolsó jegyet sikerült megvennem. A kínai nagyfalon pedig már annyira elszaladt az idő, hogy már sehogy nem tudtam visszajutni a szállásomra Pekingbe. Csupán a pusztaszerencsén múlt, hogy az utolsó házaspár, akivel találkoztunk -a semmi közepén- tudott angolul, és egy 100 km-es ingyen fuvarral a szállásig vittek... Még hogy a kínaiak nem kedvesek? :)

Ezeken túl kipróbáltam a világszínvonalú gyors vasutat, amely 300 km/h sebességgel „zakatol”, illetve a lassú éjszakai járatokat, amelyek viszont akár napokon keresztül is mennek, és keresztül-kasul szelik át az egész országot. Megannyi elképesztő múzeumban is jártam, melyek közül a kedvencem a természettudományi múzeum volt Sanghajban, amely hatalmas dinoszaurusz leletekkel és csontvázakkal volt tele.

Természetesen megannyi más élményem volt még Kínában, amelyek számomra felejthetetlenek, és szívesen mesélek róluk. Azonban nem szeretnék minden leírni, mert nagyon hosszúra kerekedni ez a beszámoló. :)

Végszó

Életem talán leizgalmasabb 4 hónapja volt Kína. Régi álmom volt élni ott, és felfedezni az országot. Megannyi elképesztő helyen jártam, elképesztő élményekkel gazdagodtam. Megtanultam kínaiul alapszinten, és elsajátítottam a kultúrájuk és művészeik egy részét, köszönhetően a xi'an-i egyetememnek. Mindenhol

fényképeztem, amelyekből néhányat az Instagramomon is meg lehet tekinteni (d.krizsan). Talán a képeket lapozgatva az olvasó is egy picit jobban átéli azokat a dolgokat, amiket nekem sikerült.

Csak bátorítani tudok mindenkit, hogy használjon ki egy ilyen lehetőséget. Nem sokszor adódik meg az ember életében, hogy külföldön tanulhat, és más kultúrában élheti meg a mindennapokat. Hatalmas önfejlesztés, hatalmas lecke az életben.

A KÜAK-nak pedig nagyon köszönöm a támogatást, ugyanis az ösztöndíjuk nélkül nem mehettem volna Kínába tanulni.